

Przyjmowanie Komunii Świętej Podczas Mszy Świętej

Kiedy podczas Mszy Świętej słyszymy słowa zaproszenia: „Szczęśliwi ci, którzy zostali wezwani na Jego ucztę”, jesteśmy pewni, że to sam Chrystus zaprasza nas do swojego świętego stołu.

Kiedy zbliżamy się do stołu Eucharystycznego objawia się nasza tożsamość ludu pielgrzymującego do Niebiańskiego Jeruzalem. Ołtarz, do którego zmierzamy, nie jest zwyczajnym stołem; pokarm, który spożywamy, nie jest zwyczajnym posiłkiem, a zebranych wokół ołtarza członków Mistycznego Ciała Chrystusa jest więcej, niż nasz wzrok może ogarnąć.

Nasza wiara umożliwia nam zrozumienie, że jednoczymy się nie tylko z Chrystusem i z tymi którzy są obok nas w Kościele, ale również z ludzmi wszystkich ras i narodowości, wszystkimi świętymi oraz tymi, którzy podążali za Chrystusem przez wieki. Msza Święta, Uczta Eucharystyczna, jest przedsmakiem nieba.

Podczas procesji do ołtarza śpiewamy hymn lub antyfonę, która ma nam pomóc w przygotowaniu się na Dar, jaki otrzymamy w Komunii Świętej. Kościół uważa wspólny śpiew w tej części Mszy Świętej za tak ważny, że *Ogólna Instrukcja do Mszału Rzymskiego* nie sugeruje ale nakazuje, aby zgromadzeni wspólnie śpiewali hymn, psalm lub antyfonę albo inną pieśń w tej szczególnej części Mszy Świętej.

Ogólna Instrukcja do Mszału Rzymskiego daje nam do zrozumienia, że „powodem do wspólnego śpiewu jest: „wyrażenie duchowej jedności przyjmujących Komunię przez zjednoczenie głosów, który również wyraża radość serca i podkreśla wyraźnie naturę jedności podczas procesji do przyjęcia Komunii Świętej” (Zobacz oryginał: *Ogólna Instrukcja do Mszału Rzymskiego* n. 86).

Niektórzy mogą uważać moment przyjęcia Komunii jako czas modlitwy prywatnej i mogą odebrać

wspólny śpiew jako zakłucenie ich skupienia i modlitwy. Komunia Święta jest z jednej strony momentem prywatnym, z drugiej zaś aktem wspólnoty.

„Przyjmowanie Komunii Świętej w Kościele Katolickim oznacza, że Lud Boży w widoczny sposób jest w pełnej komunii wiary. Szacunek dla osób, które nie są w tej widocznej komunii wiary Kościoła Katolickiego zabrania zachęcania tych osób do gestu, który nie godzi się z ich sumieniem.”

Poprzez Komunię Świętą jesteśmy zjednoczeni z Chrystusem oraz całym Kościołem. Uczestnictwo we wspólnym śpiewie odzwierciedla i wspomaga tę jedność. Jest również czas na cichą i prywatną modlitwę w momencie ciszy po otrzymaniu

Komunii Świętej.

Czasami trudno nam uwierzyć, że Chrystus może zjednoczyć naszą wspólnotę, która zawiera w sobie wady i niedociągnięcia, w swoje ciało. Tą właśnie jedność podkreślamy jako prawdę w momencie, w którym wypowiadamy „Amen” przed przyjęciem Ciała i Krwi Chrystusa.

Ponieważ jednolitość w przyjmowaniu Komunii jest bardzo ważna, *Ogólna Instrukcja do Mszału Rzymskiego* nawołuje, aby Konferencja Biskupów w każdym kraju ustaliła jedną postawę, w której wszyscy wierni będą przyjmować Komunię Świętą.

Konferencja Biskupów Stanów Zjednoczonych uzgodniła, że wierni w tym kraju będą przyjmować Komunię Świętą zazwyczaj w postawie stojącej, czyniąc skłon głowy zaraz przed przyjęciem Komunii Świętej jako znak szacunku. Ukazuje to doniosłość i podkreśla znaczenie jednej postawy jako znaku naszej jedności jako członków Mistycznego Ciała Chrystusowego.

Komunia może być przyjmowana na dłoń lub na język. Wybór danej opcji zależy od osoby przyjmującej Komunię a nie od osoby udzielającej ją.

Przyjmując Komunię na dłoń należy zdjąć rękawiczki jeśli są założone, należy trzymać podniesione ręce tak, aby otrzymać Komunię na dłoń lewej ręki podtrzymywanej

*„Ci, którzy karmią się Chrystusem przez Eucharystię, nie muszą czekać na otrzymanie życia wiecznego, gdyż mają to życie już tu na ziemi jako pierwszy owoc przyszłej pełni, którą człowiek zostanie w całości objęty. Przez Eucharystię również otrzymujemy zapowiedź zmartwychwstania naszych ciał przy końcu świata” (Zobacz oryginał: *Ecclesia de Eucharistia*, n. 18).*

przez prawą; w przypadku osoby leworęcznej cały proces jest odwrócony.

W IV wieku, święty Cyryl Jerozolimski uważał, że w ten sposób nasze ręce formują tron, aby przyjąć nadchodzącego Króla (*Normy udzielania i przyjmowania Komunii św. pod dwiema postaciami*, nr. 41).

Kiedy osoba podchodzi do szafarza Eucharystii, staje przed nim. W tym czasie szafarz unosi chleb

Eucharystyczny, a przyjmujący Komunię czyni skłon głowy Chrystusowi, który jest obecny w tym Chlebie. Szafarz udzielający Komunii Świętej wypowiada słowa „Ciało Chrystusa”. Przyjmujący Komunię wyraźnie powinien odpowiedzieć „Amen”, jako wyraz wiary w prawdziwą obecność Chrystusa ciałem i krwią oraz duszą i bóstwem, dającego życie wierzącym. Słowa te nie mogą być zmienione, gdyż są powszechnym rytuałem dla katolików na całym świecie. Zaproszenie Chrystusa, aby spożywać Jego Ciało i Krew jest zaproszeniem do wejścia w zażyłą przyjaźń z Panem poprzez udział w Jego męce, śmierci i zmartwychwstaniu. W ten sposób „Amen”, wyrażane przez wiernych, jest zobowiązaniem do

bycia Ciałem Chrystusa w świecie, do bycia chlebem, który jest łamany, i winem, które jest przelewane za ich siostry i braci. Szafarz Eucharystii kładzie komunikant na dłoń i przyjmujący komunię drugą ręką podnosi hostie do ust.

Osoby przyjmujące Komunię nie powinny same brać komunikantów od szfarzy, gdyż komunię św. nigdy nie bierzemy, ale zawsze przyjmujemy.

Komunia zawsze musi być spożyta zaraz po jej otrzymaniu; nie należy wracać na swoje miejsce przed jej spożyciem.

„Sercem Mszy św. jest Modlitwa Eucharystyczna, a jej potwierdzeniem jest Komunia Święta, kiedy to ludzie odkupieni dla Ojca przez jego umiłowanego Syna spożywają Ciało i Krew Chrystusa. W ten sposób jednoczą się jako członkowie Mistycznego Ciała Chrystusowego, dzieląc jedno życie w Duchu. W niepojętym Sakramencie ołtarza ludzie są zjednoczeni z Jezusem Chrystusem i ze sobą” (Zobacz oryginał: Normy udzielania i przyjmowania Komunii Świętej pod dwoma postaciami, n. 5).

*Komunia św. ma formę doskonalszą wtedy, kiedy jest przyjmowana pod dwiema postaciami. Ten sposób przyjęcia Komunii bardziej podkreśla znaczenie Uczty Eucharystycznej. Ponadto, jest to wyraźnym znakiem, że Nowe i Wieczne Przymierze jest potwierdzone przez Krew Chrystusa i jest znakiem łączności pomiędzy Ucztą Eucharystyczną a ucztą duchową w Królestwie Niebieskim.
(Instrukcja Ogólna, n.281)*

Również osoba podchodząca aby przyjąć kielich, powinna skłonić głowę a na wezwanie „Krew Chrystusa” odpowiedzieć wyraźnie „Amen.”

Przyjmowanie Komunii pod dwiema postaciami, w bardziej jasny i pełny sposób wyraża głębię znaczenia naszej jedności z Chrystusem. Zapewne pamiętamy słowa wypowiedziane przez

Chrystusa: „czy możecie pić z kielicha, który ja piję?” Przyjmowanie kielicha do naszych rąk jest gestem wiary, który wyraża naszą chęć do przyjęcia Krzyża Chrystusowego, który czyni z nas żywą ofiarę oddającą Bogu chwałę.

Przyjmowanie Eucharystycznego kielicha pełniej wyraża Nowe i Wieczne Przymierze potwierdzone Krwią Chrystusa. Przyjmując Komunię pod dwiema postaciami w całkowity sposób odpowiadamy na wezwanie Chrystusa: „Bierzcie i jedzcie”, „Bierzcie i pijcie.”

Przyjmując Komunię z kielicha nie wolno zanurzać komunikanta w kielichu. Normy przyjmowania Komunii Świętej wyraźnie zabraniają tej praktyki (n.50).

Przyjmowanie Komunii Świętej przez zanurzenie oznacza, że tylko kapłan może zanurzyć konsekrowaną hostię we Krwi Pańskiej i podać komunię do ust danej osobie. Jeżeli dana osoba nie życzy sobie albo nie może przyjąć komuni z kielicha, osoba ta powinna tylko przyjąć Komunię pod postacią chleba.

Wierny, który przyjmuje tylko Ciało Pańskie lub tylko Krew Pańską, przyjmuje w pełni Chrystusa, który daje nam się cały dla naszego zbawienia.